George Gosenson

George Frank Victor Gosenson is geboren in Bandjermassin, NOI, op 26 mei 1888. Hij was de zoon van George Johan Regard Gosenson en Nicoline Jacqueline Rudolphine Lammerding. Hij trouwde in 1909 met Julie Thérèse Desiree van Lange, de zuster van een medecadet aan de Koninklijke Militaire Academie. Ze kregen een dochter, Ineke Esmee en een zoontje, Victor.

Gosenson slaagde in april 1902 voor het toelatingsexamen van de HBS in Semarang en deed in de zomer van 1904 het toelatingsexamen voor de cadettenschool. Nadat hij deze opleiding had voltooid vertrok hij in augustus 1906 met het stoomschip Gedé van Batavia naar Nederland voor een opleiding op de KMA.

Na afronding van de opleiding werd hij benoemd tot tweede luitenant der infanterie voor het leger in Nederlands-Indië. Gosenson werd op diverse locaties te Atjeh gestationeerd. Hij leidde eind jaren ‘20 diverse expedities in Atjeh. Voor deze verrichtingen werd hij benoemd tot ridder in de Militaire Willemsorde.

Vlak voordat het KNIL, onder leiding van generaal ter Poorten, op 8 maart 1942 op Java capituleerde had Ter Poorten aan de legerleiding op Sumatra, Timor en Nieuw-Guinea een telegram gestuurd waarin stond dat men de strijd onder alle omstandigheden diende voort te zetten. De legerleiding op Sumatra bestond indertijd uit generaal R. Overakker (bevelhebber (territoriaal commandant) van de Nederlandse Strijdkrachten op Sumatra), Gosenson (territoriaal commandant van Atjeh en Sumatra's Oostkust) en luitenant-kolonel J.H.M. Blogg (territoriaal commandant van Sumatra's Westkust). Toen de Japanners landden op Sumatra was het plan van de legerleiding geweest de troepen in het bergland rond de Alas-vallei te concentreren en van daar uit de strijd voort te zetten totdat de Geallieerde tegenaanval plaats zou vinden. Maar slechts een groep onder kapitein J. Dormolen en een onder leiding van eerste luitenant der Marechaussee (en oud scout) Hans van Zanten gelukte het zich tot respectievelijk april 1942 en maart 1943 te handhaven.

Na de overgave van Overakker werden zijn manschappen afgevoerd naar krijgsgevangenkampen en Gosenson en Overakker belandden in eerste instantie in de Uniekampong, eerder gebruikt als woonwijk voor contractkoelies van het Algemeen Delisch Emigratie Kantoor te Belawan (Oostkust Sumatra). Overakker stelde hier een schriftelijke order, gericht aan de reserve kapiteins K. ten Velde (genie, in het dagelijks leven procuratiehouder) en ir. Cornelis Woudenberg (werkzaam bij Waterstaat en scout) op, waarin hij hen belastte met het gezag in de residenties Sumatra's Oostkust en Tapanoeh zodra het Nederlandse gezag weer hersteld zou zijn. Gosenson sprak intussen over de situatie met diverse officieren en onderofficieren over eventuele hulp aan de Geallieerden indien zij zouden landen.

Overakker en Gosenson werden op 13 juni 1942 overgebracht naar Formosa, waar zij deel gingen uitmaken van de Special Party, een groep van hoge Nederlandse, Britse en Amerikaanse officieren en andere prominenten. Onder hen bevonden zich generaal Ter Poorten, generaal-majoor Scholten, de gouverneur-generaal en anderen. Op Formosa verbleef Gosenson gedurende een jaar in diverse kampen.

Op 3 augustus 1943 werden Gosenson en Overakker van de andere krijgsgevangenen weggeroepen en kregen het bevel dat zij het kamp (dan kamp Shirakawa) dienden te verlaten. Gosenson kreeg de order het strikt noodzakelijke te pakken en werd samen met Overakker door de Japanners weggeleid. Na afronding van het politionele onderzoek naar de verzetsactiviteiten van Overakker en Gosenson door de Kempeitai in Medan werden de resultaten in oktober 1943 doorgespeeld aan het justitieel departement van het 25ste Leger en werd er opdracht gegeven tot het instellen van een gerechtelijk vooronderzoek. Overakker en Gosenson werden overgebracht naar Fort de Kock en verschenen op 12 oktober 1943 voor de Buitengewone Krijgsraad. Eind november werden beiden opnieuw intensief verhoord. Gosenson had eerder al de verantwoordelijkheid op zich genomen voor de verzetsdaden van zijn ondergeschikten en werd op dit punt schuldig verklaard. In de vroege morgen van 9 januari 1945, op de 55ste verjaardag van Overakker, vond de rechtszitting plaats. Gosenson en Overakker hadden geen verdediger ter beschikking. Beiden werden schuldig verklaard aan de ten laste gelegde aanklachten en ter dood veroordeeld. Zij kregen de gelegenheid nog een laatste brief aan hun familie te schrijven en nog dezelfde dag, op 9 januari 1945, werden Overakker en Gosenson op Tandjoeng Gadai, een heuvel zeven kilometer van Fort de Kock, door middel van een vuurpeloton geëxecuteerd. Hun lichamen werden in kisten op de heuvel begraven.

In 1950 werden in Tandjonggadai, nabij Bukit Tinggi (Fort de Kock), graven en massagraven van door de Japanners geëxecuteerde oorlogsslachtoffers gevonden. Men was in staat de stoffelijke overschotten van generaal R. Overakker, Gosenson, reserve kapitein G.J. Boekenoogen en eerste luitenant Hans van Zanten te identificeren. Zij werden herbegraven op het Ereveld Antjol.

Groep 2 van de NIPV in Medan werd naar de oorlog hernoemd in groep Kolonel Gosenson

Padvinderij in Medan

Men schrijft ons:
Gisteravond gaf de 2e Groep van de Padvinderij te Medan, de z.g. „Groep Kolonel Gosenson", in haar troepenkamp aan de Bentengweg een drukbezochte ouderavond. De opgevoerde revue verliep vlot, terwijl vooral het Ambonnese kwartet buitengewoon in de smaak viel. Het viel te betreuren, dat zowel de Districts-commissaris als de Ass. D.C. klaarblijkelijk verhinderd waren, doch dit werd ruimschoots vergoed door de overmatige belangstelling van de zijde der ouders en genodigden, terwijl ook „Ou'baas" Benning van zijn belangstelling blijk gaf. Het kampvuur kan buitengewoon geslaagd genoemd worden.
Deze avond heeft zeer zeker aan het gestelde doel, n.l. de ouders der leden en belangstellenden een inzicht te geven van het werk der padvinderij ter Oostkust, beantwoord.

Meer informatie

Het nieuwsblad voor Sumatra » 30 jul 1948 - Art. 56 | Delpher
De Nederlandse Krijgsmacht - Gosenson, George Frank Victor
George Frank Victor Gosenson | Oorlogsgravenstichting

George Frank Victor Gosenson | Erelijst van Gevallenen 1940-1945
De Nederlandse Krijgsmacht - 1942-1945. Verzetsgroepen tijdens de bezetting van Nederlands-Indië door Japan

Stoffelijke resten van gen. Overakker en kol. Gosenson gevonden

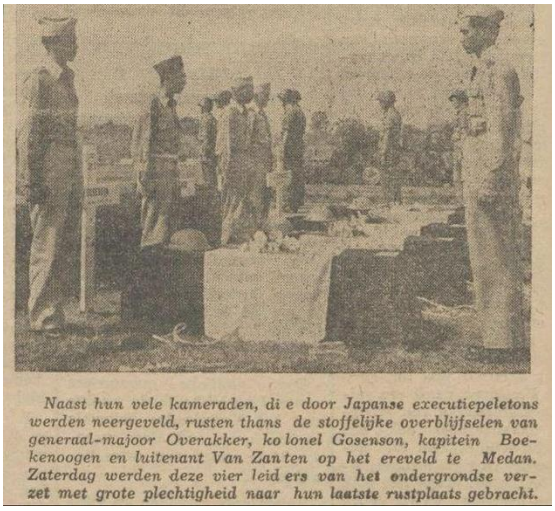
Te Tandjong Gadai nabij Bukit Tinggi (Fort de Kock) zijn opengelegd de graven en massagraven van oorlogs-slachtoffers, die tijdens de Japanse bezettingstijd aldaar zeer waarschijnlijk zijn geëxecuteerd. De stoffelijke overschotten van de volgende personen konden worden geïdentificeerd:

Gen. Majoor R.T. Overakker; Kol. G.F.V. Gosenson; Res. Kapt. G.J. Boekenoogen (voorheen adm. B.P.M. te Pangkalan Brandan); en Elt. H. van Zanten.

Op verzoek van de familie leden van de overledenen zullen de stoffelijke overschotten op een nader te bepalen datum worden herbegraven op het Ereveld Noord Sumatra te Medan.

Zij, die identificatie gegevens kunnen verstrekken van de hieronder volgende personen worden verzocht schriftelijk contact op te nemen met het Hfd. Bijkantoor Legergravendienst te Padang of met het Hoofdkantoor van de Legergravendienst te Bandung (Riouwstr. 167).

B. IJspeert Res. Elt. Genie; K. Schussler Elt. Inf.; E. C. Saunders Britse Planter; Anderinga Sergeant; van Dijk Insp. Pol. Padang; Ir. Lanzing Adm. Ombilin mijnen; Kiat Hai; Kok Ken Go; Gok A Yok; Tan Kiat Buan; Lie Kim Wong; Tjang Soch; Pang Hioen Suan; Lioe Peng Kong; Lie Chin Hua; Tan Mui I Hua; Sin See Hong; (allen van de Chinese Jeugd organisatie te Medan); Tk. Mohammad Ali Atjeh Hfd. van Bekongan; Tk. Baharoedin Oom van Moh. Ali; C. F. W. Borst; Akkari; P. B. Apitule; A.H. Bakarbessy; I. Hakury; Kailuhu; Lalekata; Th. Latbe; J. Latuputij; P. H. J. Marges; C. Marges; E. A. Patty; E. J. Polapory; G. Raadsen; R. de Raad; Robinson; W. J. F. Rugebregt; J. Saputete; S. Tuasele en N. Hursepuny.

Naast hun vele kameraden, die door Japanse executiepelotons werden neergeveld, rusten thans de stoffelijke overblijfselen van generaal-majoor Overakker, kolonel Gosenson, kapitein Boekenoogen en luitenant Van Zanten op het ereveld te Medan. Zaterdag werden deze vier leiders van het ondergrondse verzet met grote plechtigheid naar hun laatste rustplaats gebracht.

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op http://vrijheid.scouting.nl voor meer informatie en alle andere verhalen.